

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Wakacje u babci

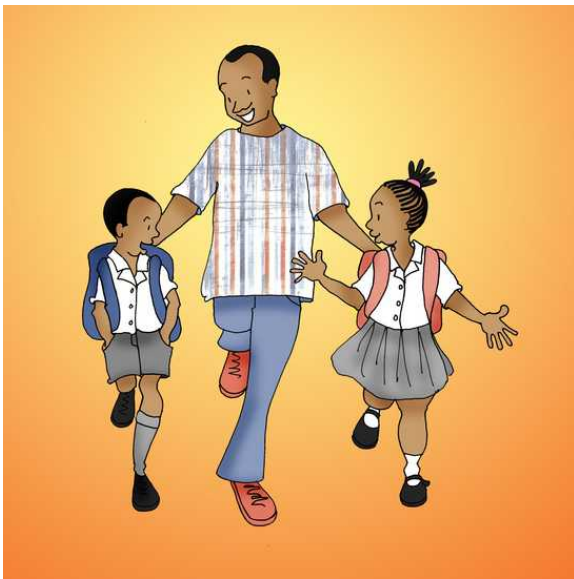
 Violet Otieno

 Catherine Groenewald

 Aleksandra Migorska

 Polish

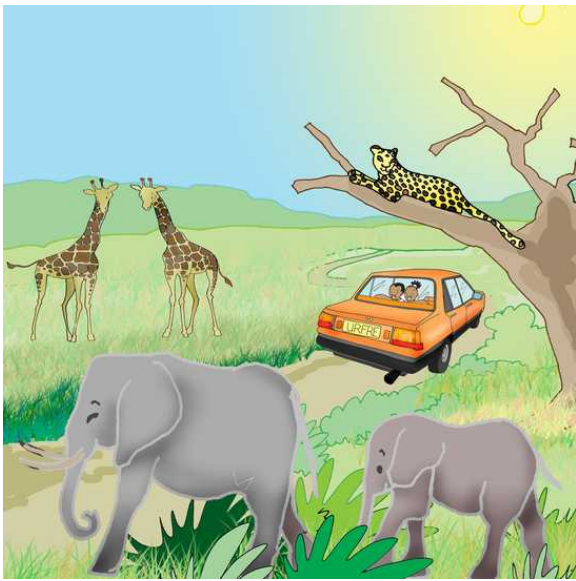
 Level 4

Odongo i Apiyo mieszkali z ojcem w mieście. Nie mogli doczekać się wakacji – nie tylko dlatego, że w czasie wakacji szkoła była zamknięta, ale przede wszystkim dlatego, że w czasie wakacji odwiedzali babcię. Babcia mieszkała w wiosce rybackiej nieopodal jeziora.

Odongo i Apiyo byli tak przejęci wyjazdem do babci, że nie mogli zasnąć. Poprzedniego wieczoru spakowali się i przygotowali na długą podróż do wioski. Całą noc rozmawiali o wakacjach.

Wczesnie rano wyjechali z tatą samochodem.
Mijali góry, dzikie zwierzęta oraz plantacje herbaty.
Po drodze liczyli samochody, które ich mijały i
śpiewali piosenki.

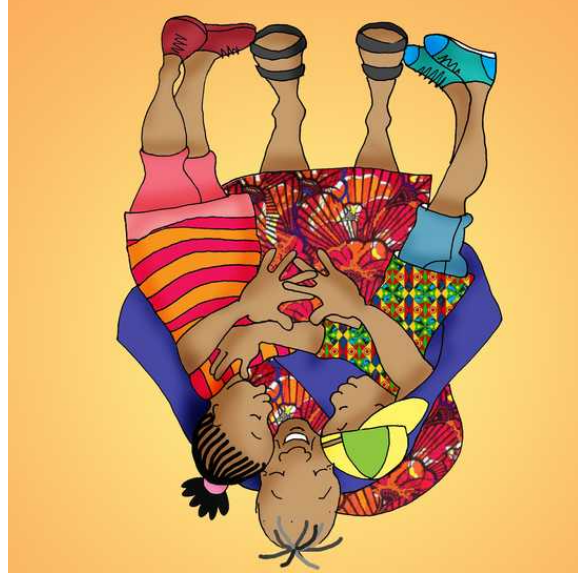

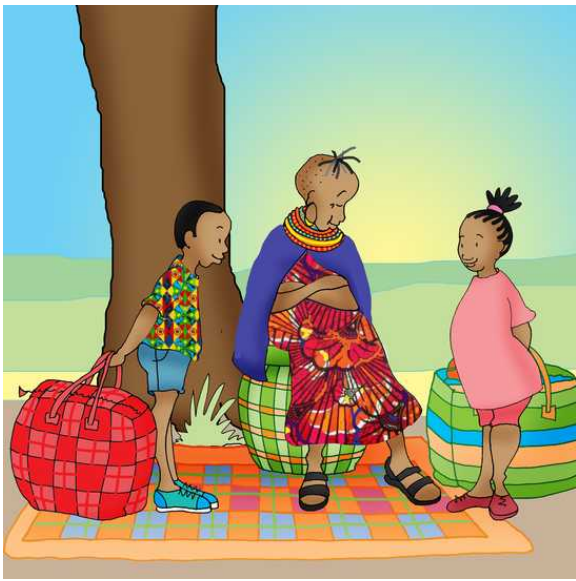
Gdy Odongo i Apiyo wrócili do szkoły, opowiedzieli
swoim kolegom i koleżankom o wiosce. Niektóre
dzieci lubiły życie w mieście. Inne myślały, że
wioska jest lepsza. Jednak najważniejsze jest to, że
wszyscy zgodnie uznali, że babcia Odongo i Apiyo
jest wspaniała!

Po pewnym czasie dzieci zmęczyły się i zasnęły.

Odongo i Apiyo mocno uściski! babcię na pożegnanie.

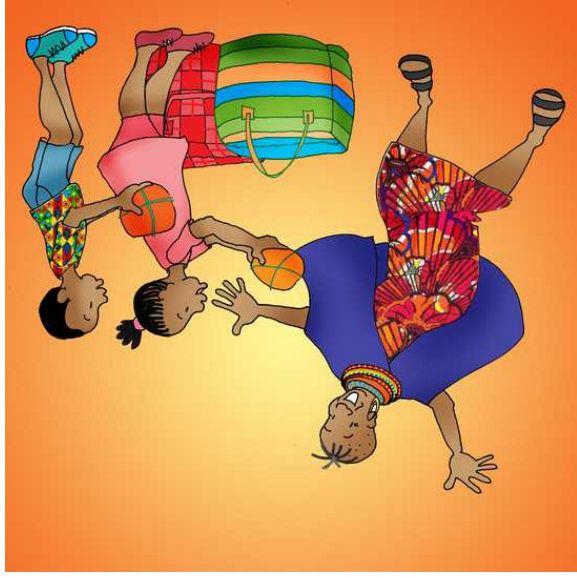

Gdy dotarli na miejsce, Tata obudził Odongo i Apiyo. Babcia Nyar-Kanyada odpoczywała na macie pod drzewem. Była piękną i silną kobietą. Nyar-Kanyada w języku Luo oznacza „córka ludu Kanyada”.

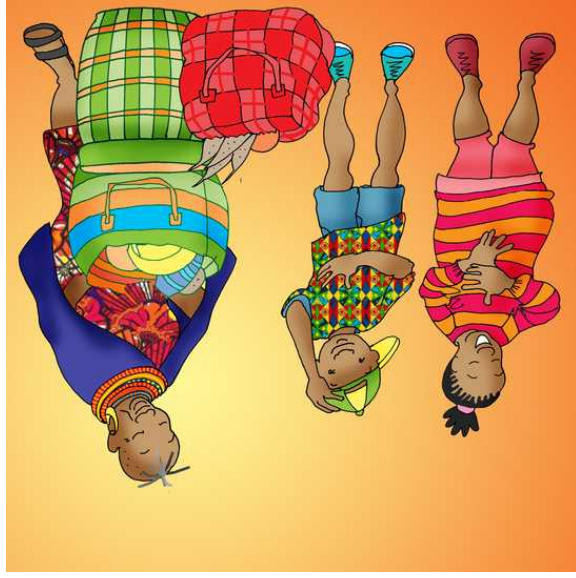

Ojciec przyjechał, żeby zabrać dzieci do domu, ale one nie chciały wyjeżdżać. Błagały Nyar-Kanyada, aby wróciła z nimi do miasta. Babcia uśmiechnęła się i rzekła: „Jestem za stara na życie w mieście. Będę na was czekała, do waszej następnej wizyty”.

Nyar-kanyada powitała ich w swoim domu tańcząc i śpiewając z radości. Jej wnuki były przejęte, gdy wręczały jej podarunki z miasta. „Najpierw otwórz mój prezent!” – powiedział Odongo. „Nie, najpierw mój!” – przekrzykiwała go Apiyo.

Niestety, wakacje skończyły się szybko i dzieci musiły wracać do miasta. Nyar-kanyada data Odongo czapkę, a Apiyo sweter. Spakowała im też jedzenie na drogę.

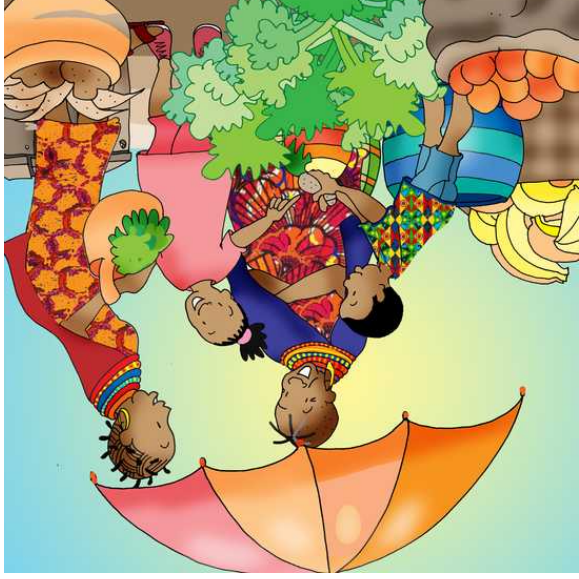

Po otwarciu prezentów, Nyar-Kanyada pobłogosławiła wnuki w tradycyjny sposób.

Pod koniec dnia pili razem herbatę chai i pomogli babci policzyć pieniądze, które zarobiła.

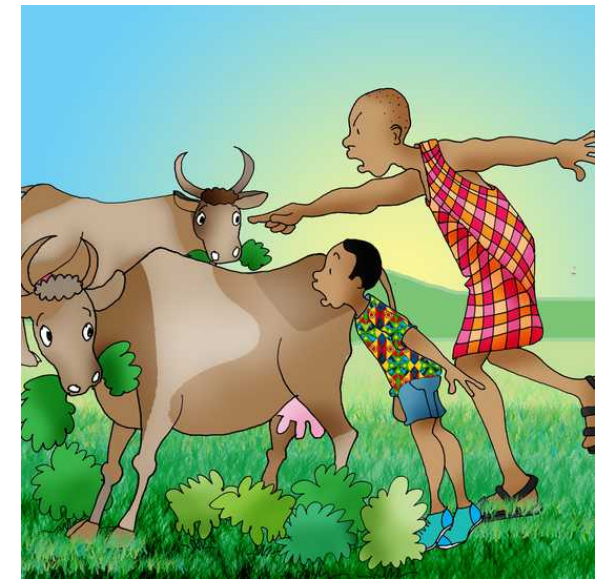
Inym razem dzieci udaly się z babcią na targ. Babcia miała stoisko, na którym sprzedawała warzywa, cukier i mydło. Apiyo lubiła podawać klientom ceny, a Odongo pakował zakupione przez klientów produkty.

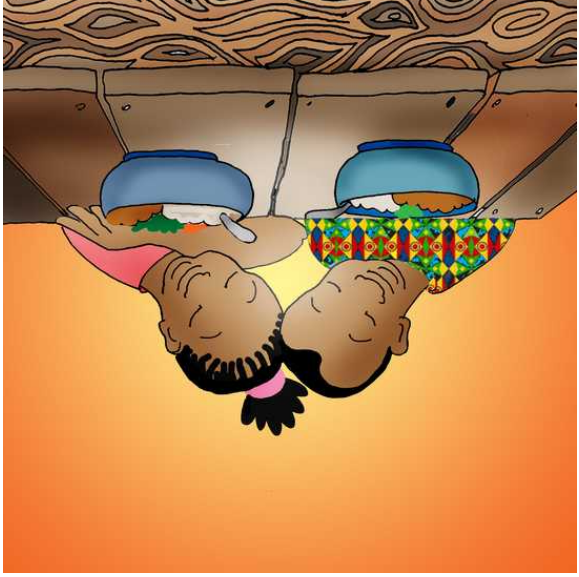
Potem Odongo i Apiyo wyszli na zewnątrz. Bawili się ganiając motyle i ptaki.

Wspinali się na drzewa i pluskali w wodzie jeziora.

Pewnego ranka, Odongo zabrał krowy babci na pastwisko. Krowy wbiegły na pole sąsiada. Sąsiad był zły na Odongo i zagroził, że zatrzyma krowy jeśli będą zjadać jego rośliny uprawne. Od tej pory chłopiec dbał o to, aby krowy nie sprawiały żadnych problemów.

Po zmroku, wrócili do domu na kolację. Nie skończyli jeść, bo zasnęli przy stole!

Nyar-Kanyada nauczyła wnuki jak przyrządzać delikatne ugali z gulaszem. Pokazała im też jak robić ryż kokosowy z pieczoną rybą.

Następnego dnia ojciec pojechał z powrotem do miasta, zostawiając dzieci z babcią Nyar-Kanyada.

Odongo i Apiyo pomagali babci w pracach wokół domu. Nosili wodę i zbierali drewno na opał. Zbierali jajka od kur i warzywa z ogrodu.